

עמ"ת 14151/11/14 - ר' א' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 14151-11-14 א' נ' מדינת ישראל

בפני
העורר
נגד
המשיבה
כב' השופט יונתן אברהם
ר' א'
מדינת ישראל

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' הש' ר. זועבי) מיום 15/10/14, אשר הורתה על שחרור העורר בתנאים ובין היתר בתנאי של מתן צו טיפול מרפאתי לעורר.

כנגד תנאי זה מוגש הערר שבפניי.

אקדים ואציין כי בית משפט קמא קבע כי לא התקיימה עילת מעצר, אולם סבר נוכח נסיבות הבקשה שלפניו, הנוגעות לעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, שיש לקבוע תנאי שחרור, בין היתר איסור יצירת קשר עם המתלוננת עד תום ההליכים, הרחקה לרדיוס 10 ק"מ מהמתלוננת וכן הצו המרפאתי הנ"ל.

לטענת ב"כ העורר, משפעל בית משפט קמא במסגרת סעיף 48 לחוק סדר דין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), הרי שנדרשת הייתה לצורך הטלת צו טיפול מרפאתי, חוות דעת ערוכה כדין או לחלופין הסכמת העורר ואלה לא נמצאו עובר למתן ההחלטה. משכך, ניתנה החלטה בחוסר סמכות ויש לבטל תנאי זה.

מנגד השיבה ב"כ המשיבה כי מחד, ניתנה לפרוטוקול הסכמת ב"כ העורר ומאידך, על פי הרישא לסעיף 48 לחוק המעצרים, מוסמך בית המשפט להטיל צו טיפול מרפאתי גם ללא הסכמה, שכן, הסמכות על פי הרישא לסעיף 48 היא רחבה מאוד.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש ולטעמי שגגה נפלה תחת ידי בית משפט קמא ואין מנוס מביטול התנאי הנ"ל.

"48. (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאתעונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:

(1) חובתהודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;

(2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;

(3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;

(4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;

(5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;

(6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלתתסקיר מעצר; משך הפיקוח לא יעלה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריכו לתקופות שלא יעלו על ששה חודשים כל אחת;

(7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;

(8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;

(9) איסור יציאה ממקום מגורים במשך כל היממה או בחלק ממנה;

(10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה;

(11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(12) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה - לעניין חשוד בעבירת אלימות.

כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21 א, ובהסכמת החשוד או הנאשם, להתנות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).

... " (ההדגשה בקו שלי- י.א.).

הסיפא לסעיף 48 (א) מלמדת כי לצורך התניית שחרור בביצוע בדיקת רפואי או קבלת טיפול רפואי מחויב בית המשפט

בקבלת הסכמת הנאשם.

אינני מקבל את הטענה כי הרישא לסעיף 48 (א) מאפשרת הטלת צו קבלת טיפול ללא הסכמה, משום שנוסח הרישא הוא נוסח רחב.

פרשנות זו מאיינת את האמור בסיפא לסעיף 48 (א) המחייב קבלת הסכמה וחזקה כי המחוקק לא כתב מילותיו לריק אלא התכוון כי הסיפא תהווה דין מיוחד לעניין הטלת צווים המחייבים קבלת טיפול רפואי.

סבורני כי אף בית משפט קמא היה ער לכך שנדרשת הסכמה, שכן, בהחלטתו ציין:

"בשים לב לנסיבות העניין, ולהסכמתו של המשיב, אני מורה כי המשיב ישוחרר בתנאים כדלקמן:

... 1.

... 2.

3. ניתן בזה צו טיפול מרפאתי למשיב.

המשיב ימשיך בטיפול הפסיכיאטרי ויפעל בהתאם להנחיות הרופא הפסיכיאטרי המטפל". (ההדגשה בקו שלי - י.א.).

מכאן לשאלה האם אכן ניתנה הסכמת העורר למתן צו מרפאתי.

עיון בפרוטוקול בדברי ב"כ העורר, מלמד כי הוא טען באריכות לאי קיומה של עילת מעצר ובסוף דבריו נאמרו הדברים הבאים:

"בהסכמתו של המשיב מוכן הוא להתרחק בכמה רדיוס שבית המשפט יורה מבית המתלוננת שבכל מקרה בתקופה זו יגור בעיר עכו וימשיך בקבלת צו טיפול מרפאתי שבו נמצא כיום. באשר לבקשת חברי שיעבור הסתכלות, אין התנגדות שיעבור הסתכלות אבל לא לפי תנאי מעצר או אשפוז, הוא ילך בצורה אמבולטורית. לכן אבקש לדחות את הבקשה מכל וכל". (ההדגשה בקו שלי - י.א.).

עולה בבירור מדברי ב"כ העורר שצוטטו לעיל, כי התכוון שהעורר ימשיך את הטיפול שהוא קיבל עד ליום הדיון (זאת אני למד מן המילים "שבו נמצא כיום").

לא עולה מדבריו הסכמה למתן צו טיפול חדש ונפרד.

נוכח האמור, סבורני ששגגה נפלה תחת ידי בית משפט קמא בסוברו כי ניתנה הסכמה להטיל צו טיפול מרפאתי נפרד,

חדש.

לפיכך אני מבטל תנאי זה של מתן צו טיפול מרפאתי לעורר.

למרות האמור, ימשיך לעמוד על כנו האמור בסיפא להחלטת בית משפט קמא לפיו "**המשיב ימשיך בטיפול הפסיכיאטרי ויפעל בהתאם להנחיות הרופא הפסיכיאטרי המטפל**", שכן, לכך ניתנה הסכמת ב"כ העורר.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014,
בהעדר הצדדים.